AVUSTRALYA'DA
ELELE

YIL 5. SAYI 24 * *AVUSTRALYA BATI TRAKYA TÜRKLERİ* * *EYLÜL - EKİM, 1997*

Türk! Övün - Çalış - Güven. M.Kemal Atatürk

Avustralya Batı Trakya Türkleri Müzik Grubu Refakatinde Kadınlar Korosu

Arka sıra - soldan: Ayşe Aday, Sihem İmam-Hüseyin, Yasemin Memiş, Fatma Mümin ve Nursel Seyhanlı, Ali Seyhanlı ve Şerafettin Reşitoğlu.

Ön sıra - soldan: Salih Reşitoğlu ve Nadir Celil

Saygı Değer Türk Toplumu

Bu Dergi, Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği, Batı Trakya Türk Kadınlar Kolu ve Batı Trakya Türk Eğitim Kolunun ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan BASIN ve YAYIN Kolun'a destek vermek her Batı Trakyalı Türk'ün vazifesidir. Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi, hepimizin ortak yayınıdır. Sizlerden gelen mektup, hikâye, fıkra, şiir v.s yazılarınız bu derginin devamını sağlıyacaktır.

Göndereceğiniz yazı veya fotoğrafların altına isminizi yazmanızı rica ediyoruz.

Not:

Sizlerden gelecek yazıların, eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz. Yapıcı, eleştiri ve takdire her zaman açığız. Yazılan her yazının sorumluluğu, bu dergiye değil, yazı sahibine aittir.

Fiyatı: Üç Dolardır

YAZILARINIZI BASIN VE YAYIN KOLUMUZA GÖNDERİNİZ

Teşekkürler

Yazışma adresi:
A.B.T.T.D. Elele Dergisi
16 Kent Street
Prahran VIC 3181
Melbourne, Australia
Tel: (03) 9510 4889 Fax: (03) 9510 2417

Dergiyi hazırlayanlar
Yazıların incelenmesi: Nadir Celil
Baskıya hazırlayanlar: Memet İmam-Hüseyin, Feriha Reşitoğlu
Bilgisayara geçiren: Salih Reşitoğlu, Sihem İmam-Hüseyin
Kapak: Sihem ve Memet İmam-Hüseyin
Radyo Görevlileri
Feriha Reşitoğlu, Emine Öz, Bülent Öz, Salih Reşitoğlu

MUSİKİMİZİ SEVELİM, SEVDİRELİM

Değerli Okuyucular,

Türk müzikisini toplumumuz arasında yaşatabilmek ve onu bizden sonra gelecek olan kuşaklara verebimek için verdiğimiz mücadelemizin ve çalışmalarımızın yakın şahitlerinden biri, son babalar gününü kutlama gecesinde sizlere kadınlı-erkekli koromuzun sunmuş olduğu birbirinden güzel eserlerdi. 27-28 yıllık Avustralya yaşantımızda ilk defa böyle bir olaya şahit oldunuz. Hemde bu çok kısa bir çalışma neticesinde oluşan bir şeydir. Demek ki istendikten sonra herşey yapılabiliyor. Başaramayız diye birşey yok. Yeterki insanda azim ve istek olsun.

Şimdi benim burada belirtmek istediğim bir-iki nokta var. Bilhassa değerli genç kardeşlerimize sesleniyorum.
Aranızda Türk musikisine karşı kabiliyeti ve sevgisi olanlar varsa, her an için her onbeşte bir yapmakta olduğumuz çalışmalara katılabilirler. İster okuyucu olarak, isterse enstrumantalist olarak. Ben sizlerin arasında değerli kabiliyetlerin olduğuna inanıyorum. Fakat, cesaret edip çıkamıyorlar veya bir umursamazlıktır alıp gidiyor.

Sevgili kardeşlerim "TÜRK MUSİKİSİ" de ne ki deyipte geçmeyin. Esasında bizim musikimizde olan incelik, ahenklik ve güzellik birçok milletlerin musikisinde yoktur. Bizim musikimiz, insanın ruhuna hitap eden, insanı okşayan bir musiki tarzıdır. Böylesine güzel ve zengin olan musikimizi yaşatmak ve onu başkalarına tanıtmak bizlerin vazifesi olmalıdır. Bir Türk genci olarak kendi oz musikimize yabancı kalmanız, ileride sizde görülecek bir noksanlık sayılacaktır. Unutmayın ki, musiki, bir milletin önemli kültür dallarından biridir.

Hepimizin kabul buyuracağı gibi "MUSİKİ" bir sanat dalıdır. Güzel sanatların en iyilerinden bir tanesi. İnsanın ruhuna hitap eden bir sanat, yalnız kulağa değil. Yüce Atatürk ne demiştir: "Sanattan mahrum olan bir milletim hayat damarlarından biri kopmuş demektir." Görüldüğü gibi Atamızın bu güzel sözü de santın değerini vurgulamaktadır. Sanat dediğimiz zaman akla yalnız musiki gelmez. Ressam, yazar, şair, heykeltıraş ve saire olmak hepsi güzel sanatların içine dahildir. Ben bir büyüyünüz olarak gençlerimizin de arasından öyle kişilerin yetişmesini arzu ediyor ve bundan toplumumuzun büyük gurur duyacağına inanıyorum.

Değerli bayan kardeşlerimiz...
Sizleri de aramızda görmekten gurur duyuyoruz ve refakatlarınızı herzaman için bekliyoruz. Bu sizlerde var olan medeni bir cesaretin göstergesi olacaktır. Bu güne kadar aramıza katılmış olan çok kıymetli bayan kardeşlerimize refakatlarından dolayı samimi teşekkürlerimi iletiyor ve devamını diliyorum.

Nadir Celil

Bayanlar korosu müzik kolumuzun eşliğinde aşagıdaki şarkı ve türküleri okudular.

Dayler Dayler	Alişimin Kaşları	Köşküm Var
Vardar Ovası	Kırmızı Gülün	Gül Ağacı
Yemenimde Hale Var	Darıldın mı Cicim Bana	

KAN OLSUN DA...

Batı Trakya Türkleri'nin haftalık İLERİ gazetesinin 22 Ağustos 1997 tarihli 886 sayısında "Kan Olsun Da.." başlığı dikkatimi çekti.
Yirmibirinci asrın Yunanlısının ne kadar medeni olduğunu aşağıdaki yazıyı okuyup görelim.

" 1997 yazının sıcak aylarında bazı siviller gibi bazı ordu birlikleri de deniz kıyılarında yazlamışlardır. Bu gayet doğaldır.
Yazlayan siviller elbet işlerini de takip etmişlerdir. Yazlamak demek sırt üstü yatmak değil ki... Aynen onun gibi, ordu birlikleri de yazlarken tâlim-terbiye de görmektedirler. Bu da gayet normaldir...
Bu yaz sıcaklarında İmeron, halk dilindeyse İmaret denilen yerde sivillerden başka bir ordu birliği de yazlamıştır. Bu ordu birliği hemen her sabah şarkılarla yürüyüş de yapmaktadır. .. Ve bu jimnastik yürüyüşlerinde askerin şevklenmesi için, heyecanlanması için, velhasıl coşup koşması için, çoğu kez, şu aşağıdaki şarkı da avaz avaz söylenmektedir ki, hele bu avazlar azınlık mensubu insanların bulunduğu semte yaklaşıldığında daha da yükselmektedir.
Şimdi görelim bakalım askeri coşturan bu şarkının kimi sözlerini."

Tren çekiliyor
Türkiye'ye gitmek için
Kim bu treni takip etmez
Onu kara yılan yiyecek
Haberleri yazsınlar
Bayrağı nasıl aldığımızı
Bir kırmızı büyük
Üzerinde ay ve yıldız var
Bunu alacağım ve yırtacağım
Yerine mavi beyazı dikeceğim
Kan olsun da ne kanı olursa olsun
İçiyoruz ve susuzluğumuzu gideriyoruz
Ve bu ne kanı? Türk kanı ....
Ve bu ne kanı? Üsküp'lü kanı
Nerede yüzeceğiz? Marmarada
Nerede dua edeceğiz? Ayasofyada.

****
****

Yunan askerinin kin dolu şarkısına karşılık Batı Trakyalı şairlerimizden Hüseyin Mazlum'un insancıl şiirini okuyalım.

TÜRKÜN DİLİ

Gönül dolusu selâm,
Dosta... düşmana bile.
Demeyiz kötü kelam
Dosta... düşmana bile.

Türktür kötülük yapmaz
Sözüne yalan katmaz
Hiç kimseye taş atmaz
Dosta... düşmana bile.

Türktür etmez vesvese
Kulak verin bu sese:
İyimseriz herkese
Dosta... düşmana bile.

Türktür düşman yalana
Her millete Mevlana:
"Gel!" dedi yana yana
Dosta... düşmana bile.

Türktür Mazlum'un da özü,
Gerçektir Türk'ün sözü,
Kem bakmaz, asla gözü
Dosta... düşmana bile.

Hazırlayan:
Memet İmam-Hüseyin

Turkish Minority In Western Thrace ..... cont'd from Elele edition 23.

Education and religious services are also of poor quality in the military restricted zone. The inhabitants of the zone are subjected to policies aimed at destroying their Turkish ethnic identity. These policies are pursued by undermining schools and mosques through unqualified teachers and clerics meticulously chosen according to the tastes of the Greek government. This is a clear usurpation of the rights accorded to the Turkish minority by the Laussanne Treaty, which stipulates total freedom in the fields of education and religion.

The restricted military zone is rigidly secluded from the outer world. The border crossings in Xanthi and Rodopi, between Greece and Bulgaria, remain firmly sealed. Local businessmen appeal for the reopening of these crossings on grounds that it will boost local trade and development. The Greek authorities turn a deaf ear on these appeals. Their interest is in keeping the links severed between the members of the Turkish minority and their kinsmen in Bulgaria.

Religious Rights

Election of Muftis:

The muftis or the religious leaders of the Turkish Muslim community perform vital functions for its members. Hence, they must have the trust, respect and confidence of the

members of the minority and they should be qualified. Until the end of 1990 the principle governing their selection was election in line with the relevant international treaties and the Greek Law number 2345 of 1920. Then this procedure was arbitrarily replaced with the principle of appointment with a presidential decree issued in 24 December 1990. The introduction of the principle of appointment by the Greek authorities without taking into consideration the sentiments and will of the minority causes unrest among the members of the minority.

The offices of the Komotini and Xanthi Müftis are occupied by persons appointed by Christian governors in total contravention to the provisions of the 1913 Athens and 1923 Lausanne Treaties. They should be elected the members of the minority as foreseen by the aforementioned treaties. Turkish Minority disregards the appointed Müftis.

A recent example of Greek oppression in the religious field is the imprisonment of Mehmet Emin Aga. The Mufti of Xanthi was sentenced on January 24, 1995 by the Larissa Court of Appeals in Greece to ten months imprisonment upon charges of "usurping the title of Müfti." He was then sent to Larissa Prison.

Mehmet Emin Aga was elected by the Turkish minority in Western Thrace as the Mufti of Xanthi in 1990.

Deprivation of citizenship:

In order to achieve its goal to eradicate the Turkish minority as an ethnic, religious and cultural entity, Greece has arbitrarily expelled thousands of minority members from its citizenship, through the article 19 of the Greek Nationality Law. (Encl. 2)

Article 19 of the Greek Citizenship Law, reads as follows: " A person of non-Greek ethic origin leaving Greece without the intention of returning may be declared as having lost Greek nationality."

This article which is based on racial premises, has been used as an instrument to deprive the ethnic Turks of their citizenship. This article is even in contradiction with Article 4 of the Greek constitution which states that "every Greek citizen has the freedom to go abroad and return to his country; travel and settlement within the country cannot be restricted."

Sayfa 3

Will continue in edition 25

30. YIL VE KİTAP ŞENLİĞİ

Tarih 28 Eylül, günlerden Pazar. T. C .Avustralya Kanberra Büyükelçisi Bilâl Şimşir'in davetlileri, bir gün öncesinden Kanberraya gelmeye başlamışlardı.

Türkiye ile Avustralya arasındaki antlaşmaların ve ilk defa Avustralya da Büyükelçilik açılışının 30 cu yılını kutlamak amacı ile birlikte; Sayın Büyükelçinin bir süre önce başlatmış olduğu çalışma sonucunda meydana getirdiği "Avustralyada Türk Basını ve Avustralyada Türk Edebiyatı Antolojisi isimli üç adet eseri halka tanıtacaktı.

Bizde bu güne eşimle birlikte davet edilmiştik.Fakat çocukların okul tatili nedeniyle ailece bir gün öncesinden Kanberaya gittik. Uzunca ve yorucu bir yolculuktan sonra Kanberaya geldik. Bir kaç otele sorduktan sonra nihayet bir otelde yer bulabildik. O akşam güzel bir akşam yemeği için Türk lokantası arıyorken , yolda rasladığım bir bayana, nerede böyle bir lokanta bulabileceğimizi sormak ihtiyacını hissettim. Bayana bunu sorunca oda bana türkçe "Siz Türkmüsünüz" diye sordu?. Evet dedim. Ve ondan sonra birbirimize karşılıklı olarak adımızı, nerede yaşadığımızı,sen falancayı, sen filancayı tanıyormusun diye sormaya başladık. Meğer bayan bizim yaşadığımız Prahran ve Windsor bölgesinde yıllardan beri bizim Batı Trakya Türk öğrencilerine , hatta annelerine ve babalarına bile öğretmenlik etmiş ve çok değerli bir öğretmenimizmiş. Meral öğretmeni tanımaktan büyük bir mutluluk duydum.

Ertesi günü erkenden kalkıp saat 12 ye kadar Kanberranın görülmeye değer yerlerini dolaştık. İlkin Avustralyanın para basılan yerini (atolyesini) ziyaret ettik , daha sonra Atatürk parkında anıtın önünde ailece hatıra fotoğrafı çıktık. Saat 12 de de Büyükelçimizin tertiplemiş olduğu bu özel güne katılmak üzere, verilen adrese gittik.

Büyükelçiliğe vardığımızda davetlilerin büyük bir bölümü gelmişlerdi. Bizimle birlikte bir gurup daha yeni geliyorduk . Gelen konukları kapıdaki görevli karşılayıp, yol gösteriyordu. İçeri girişte de Sayın Büyükelçimiz ve eşi Gülgün hanım gelenlere "Hoşgeldiniz " diyerek içeri kabul ediyorlardı. İçeride 100e yakın, belkide daha fazla misafir vardı.

Büyükelçimiz Sayın Şimşir, mikrofon başına geçip, davetlilere yeniden "hoşgeldiniz " dedi ve gündemi okudu. Arkasındanda kısa bir konuşma yaptı.

Türkiye ile yapılan anlaşmanın ve Avustralya'ya Büyükelçilik açılışının 30. yılını kutladığını belirtti. Ayrıca bu gün için " Kitap Şenliği" adı altında birde sergi düzenlediğini söyledi. Bu serginin Avustralya'da türk toplumu tarafından yayınlanmış olan gazete ve dergilerden oluştuğunu bildirdi. Avuştralya' daki Türk edebiyatının çok zengin olduğunu, bu konuda diğer ülkelerdeki Türk edebiyatları ile karşılaştırıldığında ilk sırada yeralacağını; fakat yeterince değerlendirilemediğinden şikayet etti. Bu çalışmaların, eserlerin kaybolmaması için derlenip toparlanması gerektiğini önemle vurguladı. Kendisinin böyle bir çalışma başlattığını, bu çalışmanın devam ettirilmesini ve kataloğa alınmasını istedi.

Ayrıca "Avustralya Türk Basını" ve "Avustralya Türk Edebiyatı Antolojisi" isimli kitapların bu özel güne yetiştirildiği için duyduğu memnuniyeti dile getirdi. Kitaplarda bazı dizgi hatalarının olduğunu fakat bu kitabı baskıdan önce inceleme imkanı bulamadığı için fazla bir şey yapamadığını anlattı . Bu kitapların hazırlanması sırasında hem buradaki halkın yaptığı yersiz eleştirilerden doğan zorluklara , hemde Türkiyede baskı esnasındaki zorluklara değindi. Kitabı hazırlarken hiç bir fikir ayırımı gözetmeksizin hazırladığını, görüşlerine katılmasa bile bunların hepsi bizim insanımızdır diyerek ele aldığını anlattı .

Basılan kitapların Türkiyede büyük ilgi gördüğünü ve Türkiyedeki kütüphaneleirn yanı sıra dış ülkelerdeki temsilciliklere ve Türklerin yoğun oldukları bölgelerin kütüphanelerinede gönderildiğini söyledi.

Kitapları baskıya gönderdiğinde maaliyetini azaltabilmek için yazıların bir çoğunu istemeyerek çıkartmak zorunda kaldığını belirtti ve hazırlamış olduğu eserlerin ancak üçtebirini bastırabildiğini, eserlerini yayınlayamadığı bütün yazar ve şairlerden özür dileyerek, üzüntülerini bildirdi.

Daha sonra davetlilerden konuşmak isteyen varmı diye? sordu. İki konuğun yaptığı konuşmadan sonra yemek odasına geçilerek, misafirler için hazırlanmış olan nefis yemekler servis yapıldı. Yemek merasiminden sonrada 30. yıldönümü pastasını sayın Büyükelçi ve eşi birlikte kestiler. Ondan sonra alt katta hazırlanmış olan " gazete ve kitap sergisini" dolaştık . Duvarlarda Avustralyada ilk çıkan gazeteden, en son çıkan gazete ve dergiler büyük bir özen ve emekle sergilenmişti. Büyük bir uğraşı gerektiren bir olaydı.

Büyükelçimiz Bilal Şimşir her türlü güçlüklere katlanmış ve bu projeyi gerçekleştirmişti. Bu sabırlı ve bizler için çok değerli çalışmalarından dolayı kendisine teşekkür ediyoruz.

Bizlerin ayrı ayrı zaman ve yerlerde damla damla kağıda döktüğümüz mürekkebi her gözün görme imkanı yoktu. Fakat sayın Bilal Şimşir bizlere bu olanağı ve imkanı sundu.

Serginin incelenmesinden sonra, Büyükelçi kitaplarda isimleri geçenler için hazırlamış olduğu kitap paketi ile birlikte birer belge vererek şair ve yazarları ödüllendirdi. O gün için davete katılan öğretmenlerede aynı kitaplardan hediye etti.

Ertesi gün pazartesi (iş günü) olduğundan, uzak yoldan gelenler, dönmek üzere oradan ayrılırken; Bizde çocuklara vermiş olduğumuz sözü yerine getirmek amacı ile "Scients and Tecnology" müzesine yetişebilmek için oradan ayrıldık. Saat 5 e kadar müzede gezdikten sonra, otele geldik. Sabah dinlenmiş olarak Melburne'nin yolunu tuttuk.

Canberra

Büyükelçimiz

Sayın Bilâl Şimşir

davetlilere konuşurken

Feyyaz Sağlam

Batı Trakya Türk kültürünü inceleyen değerli araştırmacı Feyyaz Sağlam'dan bir mektup aldık. Bizimle ilgili bu çalışmalarından dolayı kendisine çok teşekkür ederiz. Aynı zamanda, Atatürk Kültür Merkezi Haberleşme Üyeliği'ne seçildiği için tebrik ederiz. İlerideki çalışmalarında başarılar dileriz. Aşağıda bizlere gönderdiği mektubu okuyalım.

18.08.1997 İzmir

Avustralya Batı Trakya Türkleri İslâm Derneği'ne,

Değerli dostlarım,

Hepinize İzmir'den saygı ve selâmlarımı iletiyorum. Umarım orada sizler de iyisinizdir bir aksilik yoktur. Ben, Üniversitede Batı Trakya ağırlıklı olarak bilimsel araştırmalarımı sürdürüyorum. Sizinle mektuplaşmadığımız süre içerisinde şu gelişmeler oldu:

1-) Haziran ayında ülkemizin sosyal bilimler alanında en ciddi kuruluşu olan, (Başbakanlığa bağlıdır) ATATÜRK KÜLTÜR DİL VE TARİH YÜKSEK KURUMU, Batı Trakya ile ilgili sizin de katkınızla yayınladığımız 9 kitabımı bilimsel olarak onayladı ve beni kurum üyesi olarak ödüllendirdi. 12 Haziran 1997 tarihinde Ankara'da bu konuda Gazi Üniversitesi salonunda bir tören yapıldı. Bu belge, Batı Trakya üzerine yaptığımız çalışmaların bilim dünyasında ve devlet nezdinde onayı anlamına geliyor. Bu başarıda sizin de payınız desteğiniz var, teşekkür ediyorum. →

2-) Temmuz ayında bir edebiyat dersisi ve İzmir-Karşıyaka Belediyesi işbirliği ile "Uluslararası Balkanlar Türk Kültür Sanat Şöleni"ni gerçekleştirdik. Batı Trakya'dan da arkadaşlar geldiler, katıldılar. Programdan bir adet yolluyorum. Güzel bir faaliyet oldu.

Bu yıl sonbaharda Türkiye'de 40 ülkenin katılımıyla uluslararası çapta büyük bir TÜRKOLOJİ kongresi düzenlenecek. Dört yılda bir düzenlenen bu bilimsel toplantıya Batı Trakya Türkleri'ni anlatmak üzere davet edilmiş bulunuyorum. Ben bu toplantıda, sizleri, yani Avustralya Batı Trakya Türkleri'ni anlatmak istiyorum. Konuşmamın başlığını "Avustralya Batı Trakya Türk Toplumu Kültürü'ne Bir Bakış" olarak kesinleştirdik ve programa girdi. Zannediyorum, ilk defa Avustralya Batı Trakya Türkleri bilimsel ve uluslararası bir toplantıda gündeme gelecek, tanıtılacak ve tartışılacak... Bu konuşmamın en sağlıklı ve bilimsel bir şekilde olabilmesi için lütfen şu hususlarda bana yardımcı olunuz:

1- Oradaki Batı Trakya Türklerinin tam sayısı (fert olarak)
2- " " " " " aile " (aile ")
3- Hangi meslekle uğraşılıyor?
4- Çocukların (0-6 yaş) arası sayıları.
5-) Kendi işini 6-18 " kurmuşların oranı?
6-) Başka iş yerinde çalışanların sayısı?
7-) Dernek, camii ve okulun fotoğrafları.
8-) Ayrıca iletmek istediğimiz diğer bilgiler

Bunlar bana ulaşınca konuşmamın son şeklini vereceğim, toplantıda sunup, fotokopi yoluyla 40 ülkeden gelecek temsilcilere konuşma metnini size yollayacağım. Bu sizi tanıtacağımız mektubu da elektronik ortamda size ulaştıracağız.

Sonsuz selâm ve saygılarımla...

Feyyaz Sağlam
P.K: 382, Pasaport/İzmir
Telefon: 4407627

BABALAR GÜNÜ

7 Eylül 1997 Pazar sabahı kalktığımda içimdeki heyecanı ve o kıpırtıyı unutamam. Benim için bu gün çok yoğun ve heyecanlı bir gündü. Bir an geceyi gözümün önünden bir filim perdesi gibi geçirip hayal ettim. Saat 11 de Beyda, Fatma yenge ve Ayşe ile birlikte Prahran Townhall'a (salona) gittik. Masaları düzenleyip tertipledikten sonra eve döndük. Hepimiz çok heyecanliydık.

Saat 5.30 da tekrar salona gittik. Misafirlerimiz bir-iki gelmeye başladılar. Saat 7 ye doğru salon dolmuştu. Saat 7.30 da Fatma Mümin gecenin açılışını yaptı. Arkadan ben misafirlerimizi hoşladıktan sonra mikrofonu cemiyet başkanımıza verdim. Kısa bir konuşma yaptı. O da en az bizim kadar heyecanlıydı.
Gecemize katılan Stonnington Belediye Mayer'i sayın Adam Hall bizlere kısa bir konuşmasıyla bizlerle beraber olduğundan mutluluk duyduğunu ve her zaman bizlere yardım ve desteklerini sunacağını belirtti. Misafirlerimiz yemeklerini sohbetlen yerken hafif müzikle devam edildi.

Sıra gelmişti yılın babasını ilan etmeye. Hiç bir şeyden haberi olmayan baba herkes gibi babanın geçmişini dinlerken uzaktan kendisini izliyordum. Heyecanı yavaş yavaş artmaya başlayan babayı mikrofona davet ettiğimizde, bizler de onun kadar heyecanlı ve mutluyduk. Yılın babası seçilen Salih Reşitoğlu kısa bir konuşmasıyla ne kadar heyecanlandığını ve mutluluğunu belirtirken cemiyetimize ve kadınlar koluna teşekkürlerini sundu.

Davul zurnanın eşliğinde yılın babasını yalnız bırakmayıp diğer babalar da mutluluğuna mutluluk katıp eğlendiler. Genç kız ve oğlanlarımız babalarına yazdıkları şiirleri okudular. Hepimiz çok duygulandık. Kani'nin çaldığı güzel oyun havalarıyla halkımız iyice coşup eğlendi. Gecenin sonuna doğru cemiyetimizin müzik kolu grubundaki müzisyenlerimiz ve kadınlar koromuz sahneye çıkınca hepimiz onları huzur içinde dinlerken mest olduk. Kendilerini yürekten tebrik ve takdir ediyorum.
Başarılı çalışmalarından dolayı genç kızlarımız kendilerine birer buket çiçek vedi.

Gecemiz bilet çekilişinde ise oldukça zengindi. Değerli iş adamlarımız ve üyelerimizin sayesinde gerçekleşen bu zengin gecemizde onlara minnet ve teşekkür borçluyuz.
11.30 da yılın babasını davul zurna ile uğurladıktan sonra gecenin sonuna geldik. Bu gecenin gerçekleşmesinde emekleri geçen tüm yönetim üyelerine teşekkür ediyorum.

Rukiye İbrahim

TEBRİK

Batı Trakya Türk Kadınlar Kolu, 7 Eylül 1997'de babalar gününü hep birlikte kutlamamız için bizleri bir araya getirip güzel ve eğlenceli bir gece geçirmemizi sağladılar.
Bu geceyi hazırlayan Başkan Rukiye İbrahim ve yönetim kurulunu candan tebrik eder toplumumuz adına teşekkür ederiz.

Basın ve Yayın Kolu

YILIN BABASI

Hatırlarsınız, eskiden annelerimize sorunca "Anne ben ne zaman dünyaya gemdim?" cevabı yanılmıyorsam şöyle idi. "Orak biçiminde" veya "Tütün ekiminde" vesaire. İşte sevgili arkadaşlarım bu yılın babası da Batı Trakya kçylerinden birinde kış ortasında, herhalde pastal sonu dünyaya gelmiş. İlkokul eğitimini eğitimini bitirdikten sonra 19 Mart 1971 yılında annesi, babası ve ağabeyisi ile birlikte Avustralya'nın Melbourne şehrine göç etmişler.

Avustralyada eğitimini teknik okulunda üç yıl devam etmiş. Aynı zamanda okuldan sonra part time iş olarak gazete satışı yapıyormuş. Okulu bırakınca matbaada iş almış, daha sonra General Motorsda işe başlamış. Bir yıl çalıştktan sonra oradan ayrılmış ve Akustik Sceene'den iş almış. Dört yıl burada çalıştıktan sonra, 1978 yılında Batı Trakyaya tatile gitmeye karar vermiş. Henüz 14 yaşında iken ayrıldığı köyün, ninelerine, dedelerine şimdi 21 yaşında bir delikanlı olarak geri dçnünce, onu gören akrabaları, onun için yürekleri yanan nineleri ve dedeleri kimbilir nasıl da şaşırmışlardır. Fakat arkadaşımızın niyeti ne kadar doğduğu yerleri, nine ve dedelerini ziyaret etmek olsa da, oraya gidince işler değişmiş. Köyun güzel kızlarından biri bu oğlanın kalbini çalmış. 1979 yılının kasım ayında evlenmişler. Evlendikten sekiz ay sonra hanımı ile birlikte Avustralyaya dönmüş.

Avustralyaya döndükten bir kaç ay sonra 25 Ağustos 1980 yılında çok sevdiği oğlu dünyaya gelmiş. Evet, arkadaşımız artık baba olmuş. Bir kaç yıl eski işlerinde çalışarak yaşamına devam etmiş. Bunun sonucu iki kardeş ortak olarak bir trak alarak Blue Circle'da taşımacılık işine başlamışlar. 1984 yılında tekrar memleketine tatile gitmiş. Sekiz aylık bir tatilden sonra geriye döndü ve konfeksiyon işine başlamış. Aynı zamanda iki yıl süren haftalık akşam meslek kursuna devam etmiş. 1986'da ikinci çocukları , nur topu gibi kızları dünyaya gelmiş. Bu baba kendini çok şanslı hissederek ailesiyle çok mutlu bir yaşam sürmekteymiş.

Evet arkadaşlar, bu iyilik seven insan, oğlu okul çağına gelince tüm çocuklara olan sevgisinden dolayı 1986 yılından 1993 yılına kadar Batı Trakya Cemiyetinin haftasonu okulunun encümenlik görevini gönüllü olarak üzerine almış. Bu arkadaşımız sadece çocukları tarafından ailesi tarafından değil, onu tanıyan bütün cemiyet tarafından sevilen dayılan bir kişidir. Bu güne kadar Batı Trakya Türkleri derneğinden yardımını esirgememiştir. Şu anda hala Basın ve Yayın kolunun radyo bölümünde ve derneğimizin Müzik Kolunda halkımıza hizmet vermekten mutluluk duyan biridir

Sizleri yeterince merakta bıraktım sanıyorum. Ocak ayının 25'inde 1957 yılında Yunanista'nın Sirkeli köyünde dünyaya gelen SALİH REŞİTOĞLU'NU yılın babası olarak ilan ediyorum.

Hazırlayan ve takdim eden: ***Fatma Mümin***

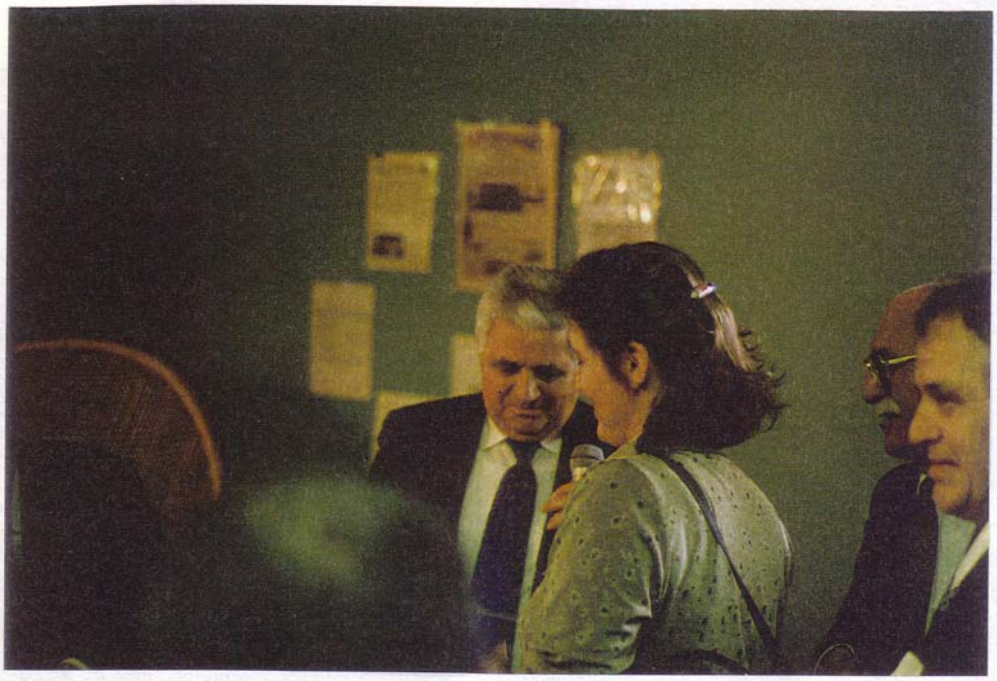

Yukarda: Büyükelçimiz Sayın Bilâl Şimşir arkadaşımız Feriha Reşitoğlu'na Avustralya Türk Antolojisini verirken

Yukarda: Müzik grubu başkanı Sayın Nadir Celil Türk Müziğinin güzelliğini anlatırken grub adına kadınlar koluna ve toplumumuza da teşekkür etti.

Yukarda: Yılın babası seçilen Salih Reşitoğlu kısa konuşmasından sonra K.K. başkanı Rukiye İbrahim'den belgesini aldı.

Yukarda:
A.B.T.T. Derneği Başkanı Sayın Ahmet Hüseyin halkımıza konuşurken

Yanda:
Yılın babası davul-zurna eşliğinde halay çekerken

Yanda:
Bayanlarımız davetlilerle beraber
Soldan: Feriha, Adam Hall (Mayor), Leonie Bourke, Ayşe ve Halide

Altta:
Gecenin halayı

Altta solda:
John Chandler Adnan Sali ile oynarken

Altta sağda:
Yılın babası Salih Chris Gaham'la

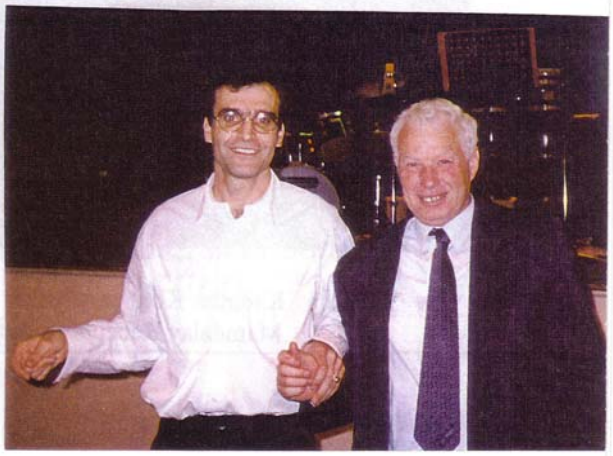

Yukarda: Okul Aile Birliği öğrencilerimize öğle yemeği için köfte hazırlarken

Yukarda: Kadınlar Kolu çarşı-pazar gezisinde öğle yemeğini yedikleri Mamdalay Receptıons önünde - 5 Temmuz 1997

OKULUMUZ VE BİZ

Batı Trakya Türk Okulu hepimizin bildiği gibi 25 yılı aşkın bir zamandan beri eğitim vermektedir. Bu okulun kurulmasında ve bugüne kadar gelmesinde emeği geçmiş olan büyüklerimize ve arkadaşlarımıza şükranlarımı iletiyorum. Ben de her veli gibi Cumartesi günleri çocuğumu okula götürüyor ve öğleden sonra almaya gidiyorum. Arkadaşların öğlenleri çocuklara yemek hazırladıklarını öğrenince bir kaç sefer ben de katıldım. Onların çocuklarımız için yapmış oldukları bu fedakârlıklarını gördükce aslında bunun herkes üzerine düşen bir görev olduğunu düşündüm. Geçen yılın sonundaki seçimlerde arkadaşların teklifiyle ben ve eşim okul aile birliğine katıldık.

Sekiz ayı aşkın bir süreden beri çalışıyoruz. Cuma akşamları ertesi günün hazırlıklarını yaparken, köfte, şiş veya pide hazırlığından sonraki çayla ikram edilecek tatlı ve börekler için her hanım marifetini göstermek için birbirimizle yarışıyor gibiyiz. Ertesi gün servis yapmak için masanın başına sıralandığımızda, çocuklarımızın yüzündeki minnet dolu ifadeyi okur gibi oluyorum. Bu tarifi imkânsız duygu insanın içine bir huzur veriyor. Bu yavrulara, bu okula, bu topluma birşeyler verebilmenin huzuru mutluluğu.

Sayın Batı Trakya Türk toplumu, dünyanın öbür ucu dedikleri bu ülkede bir avuç insanız. Bizler bölünmeye değil, birliğe ve beraberliğe lâyık bir halkız. Bu ülkede yapmamız gereken o kadar önemli işler varken birbirimizi kırmayalım. Nefret ve kin duyguları atılsın, onların yerine sevgi, saygı, birlik tohumları ekilsin; siz ne dersiniz?

Bu yazımı burada sonlarken önce Elele dergisi görevlilerine bu yazımı yayınladıkları için teşekkür ederim. Ayrıca tüm okul aile birliği arkadaşlarıma birlikte çalışmaktan duyduğum memnuniyetimi belirtmek isterm.

Halide Hasan

TEŞEKKÜRLER

Batı Trakya Türk Okulu'na yapmış oldukları hizmet, özveri ve çalışmalarından dolayı okulumuz öğretmenleri;

Sayın Duran Öz, Sayın Mustaf Çavdar, Sayın Özlem Mehmetoğlu, Sayın Hakkı Manlacı, Sayın Gökşan Sapmaztürk ve Sayın Adil Sapmaztürk'e

Ve ayrıca maddi ve manevi destekleriyle okulumuzun başarısında büyük katkıları olan sayın velilerimize ateşekkürü bir borç biliyor, bu başarılı öalışmalarımızın sürekli olacağına inanarak saygılarımızı sunuyoruz.

BATI TRAKYA TÜRK OKULU
Okul Aile Birliği

YILIN TALİHLİ BABASINDAN
TEŞEKKÜR MESAJI

Bu yılda diğer senelerde olduğu gibi bir babalar gününden bahsediliyordu. Televizyon ekranlarından babalar günü özel indirimli satış reklamları her kanalda önümüze çıkıyordu, bu yüzden babalar gününün yaklaştığını hissediyordum.

Çevremde birde B T T D Kadınlar kolunun tertiplemiş olduğu babalar günü eğlence gecesinden sözediyorlardı, işte şurada olacakmış, şu müzik gurupları gelecekmiş, işte yılın şanslı babası seçilecekmiş diye söylentiler kulağıma geliyordu. Doğrusunu söylemek gerekirse pek ilgimi çekmemişti. Diğer yapılan eğlence gecelerinden pek farklı olacağını zannetmemiştim.

Zaman gelince çoluk çocuk hazırlandık ve babalar günü için Prahran belediye salonunun yolunu tuttuk . Herkes gibi bizlerde ailece bir masaya oturduk, her şey normal gecelerdeki gibiydi taa ki o gecenin sunuculuğunu yapan Fatma Mümin yılın şanslı babasını halkımıza tanıtmak için hazırlamış olduğu hayat hikayesini okumaya başlayıncaya kadar. Önceleri nasıl olsa bir yaşlı babanın gönlünü yapacaklardır diye düşünüyordum. Fakat okunan bu hayat hikayeside benim hayat hikayeme çok benziyordu. Ama bizimle aynı yılda Avustralyaya gelen ve abisi olan , memlekette evlenen bir çok arkadaşlarım vardı, ilerleyen dakikalar içerisinde her ipucu bana beni hatırlatıyordu ve içimi bir heyacan kaplıyordu . Bir arada kalbimin atışı hızlanmış güpür güpür gidiyordu ve inceden terlemeye başladım. Evet, tahmin etmiştim artık, ama aynı andada herkes tahmin etmiş ve bana bakmaya başlamışlardı. İsmimi açıkladıkları anda heyacandan sarhoş gibiydim.

Mikrofona davet edildiğimde heyecandan ne konuşacağımı bilemiyordum. Fakat Elele dergisinin aracılığıyle halkıma teşekkür mesajımı iletme imkanını bulduğum için çok mutluyum.

Öncelikle bu geceyi tertiplemiş olan B T T D Kadınlar koluna teşekkür ederim, gerçekten güzel bir organize ile eksiksiz bir gece idi. Yalnız B T T D Okul aile birliğindeki arkadaşlarımızın eksikliği göze çarpıyordu ama ben bunun kasıtlı olduğunu zannetmiyorum. Belkide kendilerine uymamıştır. İnşallah başka gecelerde hep birlikte oluruz yine. Aksini düşünmek bile istemiyorum , zira birbirimize kin tutacak olurda, onlar birine diğerleri başka birine gurup olarak gitmediklerinde zararını hangi milletin göreceğini hepimiz çok iyi biliyoruz sanırım. Her neyse , ben aslında babalığın heyacanını yıllar önce tatmıştım ama gün ve gün babalık güncel yaşantımın bir parçası olduğundan artık heyacan kalmamıştı. İşte o akşam baba olduğum andaki heyecanı yeniden yaşadım.

Fakat benim baba olmada rolüm büyüksede bütün babalarda olduğu gibi esas başrolde bir anne vardı. Benim hayat arkadaşım, çocuklarımın annesi idi esas çileyi çeken. Ben bu şerefe onun sayesinde erişmiştim ve buradan bütün anneleri, bütün kadınları saygı ile anıyorum babaları baba yapan saygı değer analar , kadınlar kurdukları bu kolda büyük bir başarı ile ilerlemekteler. Başarılarının devamlı olmasını diliyor ve bütün kadınlara, kadınlar kolu görevlilerine teşekkür ediyorum.

Babalar günü hediyesi olarak seçilmiş olan hediyede gerçekten güzeldi. Salonun kapısından bizi alan özel araba ile otele gittik . Bizi zaten bekliyorlarmış , gelip kapıda karşıladılar ve bizim için ayrılmış olan odaya götürdüler . Evden ve işlerden uzak. Bir gecede olsa ,beylik beyliktir diyerek bu kısa tatilin keyfini yaşadık.

Kadınların sayesinde baba olan bütün babalarında geçmiş babalar gününü yeniden kutluyorum...

Salih Reşitoğlu
Özel Elele dergisi için 12/10/1997

FIVE DAY BOAT-BUS TRIP TO TASMANIA

The 26th of September finally arrived. My son Ilhan and I arrived at Port Melbourne to board The Spirit of Tasmania. It took me back 27 years, just like the time we boarded Patris to come to Australia.

The Spirit of Tasmania has nine floors, a swimming pool, disco, restaurant, game room and gambling room. It is very comfortable. It took us fourteen hours to arrive at Devonport. A bus was waiting to take us to Hobart.

The first thing we noticed was how green Tassie is and the fresh air. The water is clean and there are lots of lakes, rivers and streams. Four hours later we arrived in Hobart.

Hobart is Australia's second oldest city and has managed to combine the benefits of a modern city with a feeling for the past. It has a rich heritage of buildings dating form the early years settlement. It was initially a port for landing free settlers, convicts and their suppliers, but it was soon exploited as a base for south sea whalers.

But, the wharves today are quite interesting. The Wrest Point Hotel Casino is a glittering spectacle. Thousands of people from all over the world try their luck at the tables. The facilities are almost all waterfront. A waterfront home costs approximately $80,000.

We stayed in Collins Street at a place called Transit Backpackers. We booked the whole backpackers out . It was very clean, very comfortable. It suited our group very well. It had all the required facilities. The owners Peter and Liz treated us very well and they made us very comfortable.

A group of us went to Salamanca market. It was very different and I found heaps of bargains. The next day a bus came, the driver's name was Henry, who was to take us to Russel Falls. I will never forget the waterfalls, I felt ten years younger. We climbed and climbed to reach the top. We drank fresh water and had lunch there. Later the bus driver said, " we are on our way to Richmond".

Richmond is not like the Melbourne suburb of Richmond, it has no Dimmey's. It is a classified historic town without equal in Australia. It is the site of one of the earliest penal institutions. On the island it has Georgian style mansions, willow store, a jail and a souvenir store which we almost emptied out. Richmond has the best preserved jail in Australia.

That night we decided to try and find a Turkish restaurant, believe it or not we found an absolutely beautiful Turkish restaurant called Anatolia. When I rang the owners they were very surprised and happy. We danced and enjoyed ourselves very much. It was a night that we will remember for a long time.

The very next day was shopping day. We hit the stores and shopped until we dropped and our Fly Buy points are happy. I found the sales people very slow, they live a stress free life and they were not used to seeing a group like ours.

That night we tried a fish restaurant. It tasted just wonderful. I wasn't going to go home without trying their fish.

Before we knew it, it was time to return. I was sad, it was not long enough, next time I wish for longer periods.

The bus driver came again to take us back to Davenport. On our way to the ship we stopped at a cheese factory. We bought cheese, apples, beer, honey, etc.

Five day boat-bus trip to Tasmania .... cont'd

We handed in all our luggage to cargo. I went when with one, came back with three. We had a wonderful dinner on the ship. That night I slept and before we knew it we were back to Melbourne. Out partners, fathers, sons and daughters were waiting for us patiently.

I would like to take this opportunity to thank Rukiye Ibrahim, our president for organising this trip. She made the impossible possible and she was always understanding and patient. I hope she has the energy and courage to organise a lot more of these trips.
I would also like to thank all the husbands of the ladies who attended, they were so generous and understanding. Also all the concerned friends we left behind who rang to find out how we were doing, it meant a lot to us.

Last but not least I would like to thank Leonie Bourke for helping us with funding to make such a trip possible. She came to our Mother's Day celebration and handed us a cheque for $1200 from the Ethnic Affairs Commission which helped us a great deal.
Also Simone the travel agent who had all the patience in the world. She said, "You will survive". Well Simone we did and we loved it.
If anyone has any ideas about other trips please let us know.

Halide Boca

EXCITEMENT AND SUCCESS

It was the big night. I was very nervous. People were beginning to gather in Prahran Town Hall for the Fathers' Day celebration organised by our Women's Club. As the people arriving increased, so did my nervousness and excitement.

At the first Friday night of our rehearsals, I was extremely nervous and I believe I can safely assume on behalf of the lady vocalists - which were: Fatma Mumin, Sihem Imam-Huseyin, Ayse Aday, Nursel Seyhanli and myself Yasemin Memis - that we were feeling quite nervous at the precept of having to sing before the orchestra.
However, lucky for us we were not required to show our ability individually, so we attempted to sing the songs before us in a group.
In the following weeks we had better knowledge and familiarised ourselves with the songs which made me feel more confident. The time had come for us to take or places on stage. We had began our mini concert and audience appeared to be enjoying the music, some clapping, some singing along. We received a very warm response.

In conclusion, I wish to take this opportunity to thank the orchestra for their wonderful music and our talented vocalists and the Women's Club committee who gave so much of their time and energy toward this project which was a total success.

Yasemin Memis

SİZİN KÖŞENİZ

DOSTLUK

Dostluk sıcak ve tatlı bir duygudur insanın içinde
Kalbinde derin bir iz bırakır insanın
Aradan yıllar da geçse zordur unutmak hakiki dostu
Yokluğu insanda bir böşluktur öylesi bir dostun.

Dos bulmak çok zordur kahpeliğin kol gezdiği bu dünyada
Dost diye kalbine gömdüğün insanın
Yıllar sonra anlarsın iki yüzlü olduğunu
Ve çok acı gelir insana böylesi bir dostluğun sonu.

Nadir Celil

MAŞALLAH OLSUN BİZE

Ceddine küfretmede bizden ustası yoktur
Sorun yedi düvele bundan üstesi yoktur.
Bir depreşmeye görsün dünü inkar huyumuz
Kemiksiz dilimizin ölçü-kıstası yoktur.
Kültürsüz ve sanatsız bir toplum gibi kalkıp
Batıya râm olurken bizden hastası yorktur.
Sanki Şopen üfledi ruhumuza ilk sesi
Sanki Mozart, Betoven ve Bah'tan hası yoktur.
Musikide bir ilâh olurken İtri ve Dede efendi
Bir bakar-kör kalmağa aklın olası yoktur.
Ha desen kaldıracak mevta diyerek morga
Dilinde ağıtı yok, gönlünde yası yoktur.
Kopası beynimizin akıllanası yoktur
Eller etmedi bize kendi ettiğimizi

Attila Damar

BABAMIZ

Annelerin yüreği yanık olur derler
Babaları unutup geçip giderler
Oysa babaların kalbinde neler neler yaşar
Babaların gözleri kuru ama
Göz yaşları gizli taşar
Belki geceleri onlar da çocukları için ağlar
Her zaman belli etmez
Ama çocukları için dünyayı dağlar
Bazan söylemelerine gerek yok
Bakışlarından anlarız hemen
Babalarımızdır bizi dünyalar kadar seven.

Tijen İsmailoğlu

JOHN CHANDLER ARCHITECT

[illegible]

21st September 1997

Mrs. H. Boca,
Western Thrace Turkish Association,
Women's Group,
16 Kent Street,
PRAHRAN. VIC. 3181.

Dear Halide,

Just a note to thank you and your Association for your kind invitation to attend your Father's Day dinner held on the 7th of this month.

It was a most enjoyable evening and I had a very pleasant time. It was good to sample some of the aspects of your culture first hand and I hope I didn't look too ridiculous when I joined in the traditional dancing.

Once again, thank you for a lovely evening.

Yours sincerely,

JOHN CHANDLER

Babalar günü davetlilerinden
Stonnington Belediye görevlisi
Sayın John Chandler'in
teşekkür mektubu

MÜNACAT

Tuttum yüzüm dergâhına
Açtım elim etrafına
Gark et beni in'amına
Lutfet bize ya rabbena

Dertlilerin dermanısın
Gariplerin yoldaşısın
Ah edene imdatçısın
Lutfet bize ya rabbena

Gamlardan azad et bizi
Gafletten ikaz et bizi
Aşkınla şadan et bizi
Lutfet bize ya rabbena

Müşkülleri âsân eden
Acizlere imdat eden
Kullarına ihsan eden
Lutfet bize ya rabbena

Ayıpları örten sensin
Günahları yok edensin
Cümle kulun matlubusun
Lutfet bize ya rabbena.

Yazan: Seyyidi Muhammed

Dergiye veren: Hatice Elmas

YEMEK TARİFLAERİ

Yağlı Kurabiye

Malzeme:
1 bardak sıvı yağ
250 gr. sana yağ (tuzsuz.
3 yumurta
1 bardak toz şeker
1/2 bardak kavrulmuş çekilmiş badem
1 çorba kaşığı kabartma tozu
1 paket vanıya
1 çorba kaşığı gül suyu
Aldığı kadar kabaran un

Yapılışı: Bir gün evvel buzdolabından çıkardığınız sana yağı ile ılıtılmış sıvı yağ karıştırılır. Şekeri katıp iyice eritilir. Diğer malzemeyi ardı sıra katıp sıkı bir hamur tutulur. Cevız büyüklüğünde parçalar koparıp şekil verip yağlanmış tepsiye dizilir.
Orta hararetli fırında 15 dakıka pişirilir. Tepsiden alınıp yayvan bir kaba yerleştirip üzerlerine toz şeker serpilir.

Kar Topu

Malzeme
1 teneke Nestle ınstand sütü
1 paket ufalanmış (Marıe) bisküvi
2 kahve kaşığı kakao
1 1/2 bardak hindistan cevizi

Yapılışı: 1 bardak hindistan cevizi hariç diğer malzemeler karıştırılır. Ceviz büyüklüğünde parçalar koparıp yuvarlanır. Hindistan cevizine bulanıp yayvan bir tabağa sıra ile dizilir ve buzdolabında 2-3 saat bekletilir. Sonra servis yaplır.
Not: Bu topları hindistan cevizine bulamadan evvel arzu edilirse eritilmiş çikolataya bulanıp soğutulur.

Afiyet olsun ..... ***Halide Hasan***

ZİNDAN

Çok eskiden, karışmalık zamanında, suçlu suçsuz aranmaz, herkes kendi kitabına göre hareket ederken Kozlardere köyünde 3 kardeş bu kötü gidişata bir son verip, köylerine nizam- adalet getirme niyetiyle, suçları cezasız bırakmamak için suçluları kapamaya bir zindan yapmaya başlamışlar.

Her nedense yaptıkları zindan hep yıkılırmış. " Bir büyüğe gidip akıl danışmak iyi olur" deyip, bir hocaya gitmişler. Hoca :

—Kazdığınız yere, zindanın temeline kül eleyin, o zindan niye yıkılır, ne ister size gösterecek" demiş.

3 Kardeş hemen hocanın dediğini yaparlar ve kül bu 3 kardeşe bir kurban edilmesi gerektiğini ve bu kurbanında bir insan olmasını gösterir.

Düşünmüşler taşınmışlar, 2 büyük kardeşin aklına şeytani bir oyun gelmiş. 3 Kardeşe zindanda çalışırken hanımları yemek taşırmış, sıra falan yapmadan, hangisinin işi denk gelirse o gün, o götürürmüş. 2 Büyük kardeş anlaşmışlar, hanımlarına söylemişler, bu gün yemek siz getirmeyin diye. Ve o gün, gün şavkarınca en büyüğü demiş; Bu gün çalışmaya başlayacağız ve bu gün bu kurbanı buraya adayacağız. Hiç kimse dediğime karşı çıkmasın, madem ki bu işe baş koyduk, yine bu işi kendimiz halledeceğiz. Bu gün bize kim aş getirirse hanımlarımızdan onu buraya kurban edeceğiz"

2 Büyük kardeş sinsice birbirine bakıp gülüşmüşler. Küçük kardeş ise ne yapsın abisi, karşı gelemez, pek üzülmüş, kendisine oynanan oyundan habersiz. Öğlen olupta yemek saati yaklaşınca, küçük kardeş pek telâşlanmış. Acaba kim gelecek diye uzaklara bakıyormuş. Büyük kardeşlerin hanımları "Bizim işimiz var,sen götür bu gün yemeği" deyip, henüz yeni doğum yapmış loğusa yatağında yatan küçük gelini göndermişler. Büyük kardeşler, küçük kardeşin bağrış ve feryatlarına aldırmaksızın, küçük gelini oracıkta kurban edivermişler. Zindan bir daha yıkılmamış ama 2 büyük kardeşte dünyada hiç iyi gün yüzü görmemişler. başlarına gelmedik felâket kalmamış. Günümüze dek gelen bu Kozlarderenin başındaki zindana her sene bir kurban kesilirmiş. Kesilmez ise o sene köyde felâket olaylar olurmuş.

Ve loğusa kadının günahsız yavrucağın aşkınamı bilinmez, o zindanın kayalarından süt sızdığı söylenir. Sütü akmayan, az gelen loğusa kadınları o zindana götürünce, sütlerinin çoğaldığı anlatılır.

Ben kendim gidip görmedim, bende insanlardan duyduklarımı anlatıyorum. Bu olaya bire bin katılıpta anlatılmış olsa bile, ortada kaçınılmaz bir gerçek var: EDEN BULUR...

Hazırlayan: Mine İBRAHİM

HIRISTİYAN MİSYONERLİĞİ

Bu gün yeryüzünde, daha çok on dine bağlanmış insanları görüyoruz. bunların isimlerini şu şekilde verebiliriz. Bahailik, Sihizm, Hinduizm, Konfüçyanizm, Taoizm, Şintoizm, Parsilik, Yahudilik, Hıristiyanlık, İslâmiyet. Budizm, Hıristiyanlık ve İslâmiyetin dışındaki dinler mahallidir, milli özellik ve karakter taşımaktadırlar. Ama Hıristiyanlık, Budizm ve İslâmiyet kültür, bölge, ırk, renk,dil ayırımı yapmaz bütün insanlığa yönelir. Yüce dinimiz İslam dini 1400 yıldır kaynaklarında bozulma olmadan , insan tabiatına uygun prensipler taşıyarak insanları her asırda etkilemiştir. Fazilet ve üstünlükleri dünyanın her yerinde hızlı bir şekilde yayılmaktadır. İslam dinini yaymak için kurulmuş özel bir teşkilata sahip değiliz.

Fakat Hırıstiyanlık ve Budizm öyle değildir. Bu iki dinin yaygınlaştırılması için teşkilatlar kurulmuştur. Bu konuda çok para harcanmaktadır. Budizm Hindistanda yayılmıştır. Son yıllarda bu dinin propagandasını yapanlar Batı ülkelerine yönelmişlerdir. Hatta Avustralyada da etkili olmaya çalışmaktadırlar. Türk toplumundan da bazı kimseler bu propagandaya bazen muhatap olurlar.

Avustralya çok kültürlü bir ülkedir. Hırıstiyanlık dinine mensup olanlar daha fazladır. Yer yüzünde propagandası en çok olan din Hırıstiyanlıktır. Bu dine hizmet eden güçlü misyonerler vardır. Misyoner şu manaya gelir:

"Özel görevle bir yere gönderilmeye misyoner diyebiliriz". Bu görevliler Hırıstiyanlık öğretilerini insanlara öğretmeye çalışırlar. Sanırım her birimizin evine defalarca gelmişlerdir.

Hırıstiyanlık misyonerliği, İncilin ve (Rab) onlara dedi: Bütün dünyaya gidin, İncili bütün hilkate (halka) vazedin" (Markos: xvı 15) sözünü dayanak almaktadır. İlk Misyonerler Hazreti İsa'nın havarileridir. Hz. İsa'nın getirdiği dini yaymak için havariler büyük çaba harcadılar. Bu gayreti daha sonra misyonerler devam ettirdi.

Misyonerler, misyoner William Carey'in Hindistana gittiği 1793 yılına modern dönem derler. Misyonerler tarihlerinin her döneminde değişik taktikler kullanmışlardır. islâm dünyasına yönelik pek çok faaliyetleri olmuştur. Tarihimizde yapılan haçlı seferlerini hepimiz hatırlıyoruz sanırım. Haçlı seferlerinde şiddet dahil akla gelebilecek her yolu ve yöntemi kullanmışlardır.

Bu kadar uğraşmaya rağmen müslümanlar üzerinde bir türlü başarı sağlayamamışlardır. Müslümanlar, Hırıstiyanlığı kabul etmediler.

Protestan kiliseleri misyonerlik uygulamaları geliştirdiler. 19. yılda yerli misyoner yetiştirmeye önem verdiler. 1960 lı yıllardan beride barış, renkli ırkların özgürleştirilmesi, kırsal alanların geliştirilmesi , toplumsal ahenk, sınıf farklarının giderilmesi, dinler arası diyalog gibi temaları işlemeye başlamışlardır.

Aslında bu temaların arkasında samimiyet yatsa insanların yararına olurdu.

Vatikan ın Dinler arası Diyalog Meclis Başkanı Müslümanları etnik temizlik ve her türlü baskıya karşı işbirliği yapmaya davet etmiştir. Fakat misyonerler insanların vicdanını satın almaya çalışıyor, onlara her hangi bir uyarı olmuyor.

Bakın Rahip Samuel Zwemer ne diyor? "Müslümanları vaftis etmek için boş yere çabalayıp durmayalım. Başka yollar, başka çareler deneyelim. İslam memleketlerinde girişeceğimiz faaliyetlerde , onlara önce Hırıstiyan adetlerini , Hırıstiyan bayramlarını , Hırıstiyan kültürünü, Hırıstiyan ahlakını aşılayalım.

Bu sözlere Avustralyada bulunan müslümanların dikkat etmesi gerekir. Günümüzde yurtdışındaki vatandaşlarımıza, dini propaganda amacı ile hazırlanıp basılmış kitap, dergi, buroşur gibi malzemeleri parasız dağıtmaktadırlar. Müslümanları kendi dinine davet ediyorlar.

Müslüman vatandaşlarımız , bu propagandalara kulak asmamalıdır. Müslüman vatandaşlarımızın gerçeklerden ayrılmuyacağını her zaman güvendik. Dinimizin güzelliklerini çok iyi öğrenirsek bizi kimse etkileyemez.

Duran ÖZ
Koordinatör Din Görevlisi
(İlahiyatçı)

Babalar gününe hediye getiren bazı iş sahiplerimizin kartları

PELICAN TRIAL P/L
A.C.N. 007 060 997

KAMIL ONGOREN
NAFIYE ONGOREN
Directors

18-20 WARNER STREET, OAKLEIGH, 3166 VIC.
TEL: 9563 0600 FAX: 9563 0474 MOBILE: 018 544 979

BODY REST BEDDING COMPANY PTY LTD

Director
IRFAN H. H.
(Stephan)

Unit 4, 37-41 Cooper St.
Campbellfield 3061
(Somerton)

PH: (03) 9305 2365
Fax: (03) 9305 2376

CLUB COCO CLOTHING
PTY LTD ACN 068 083 867

Director
Sevcan Hasan

15 -17 Regent Street, Prahran, Vic. 3181
Phone 9521 1322, 9521 1349 Fax 9529 3577

A.K.A. AUTOMOTIVE

★ SERVICE & TUNE
★ BRAKE & CLUTCH
★ ALL MECHANICAL REPAIRS
★ ALL WORK GUARANTEED
★ Specializing in European cars

AHMET & KEMAL Tel: 9706 8889
5/55 SCOTT ST. DANDENONG 3175

Telephone (03) 9587 7177

The Body Shop
Auto Refinishers

9 Bell Grove
Braeside, Vic. 3195

Proprietor:
Ilker Mehmetoglou

EREN
Jewellery Manufacturer
&
Watchmaker

Ph/Fax: (03) 9428 5063

All Repairs Expertly Done on Premises
112 Bridge Rd. RICHMOND 3121

CLAYTON PLAZA
JEWELLERY

MANUFACTURING, RE-MODELLING &
REPAIRING OF ALL KINDS OF JEWELLERY
AND WATCH REPAIRS

RIDVAN SADIK

7/371 CLAYTON RD.
CLAYTON 3168

TEL: 9543 9811

UNCLE BUCKS
- KWIKSAVE -

ELI RASKIN
MANAGING DIRECTOR

UNCLE BUCKS
KWIKSAVE PTY LTD
ACN 066 502 163
HEAD OFFICE
CORRESPONDENCE TO:
P.O. BOX 2216
CAULFIELD JUNCTION
VICTORIA 3161 AUSTRALIA
TEL: (03) 9510 7877
MOBILE: 0411 410 646
FAX: (03) 9510 7893

SaRAY
House of leather Pty Ltd

355 Spencer St.
West Melbourne, Vic. 3003
Ph: (03) 9328 1230
Fax. (03) 9328 1868

INTERPRETING
TRANSLATIONS

FRANK MANIER INTERPRETING PTY. LTD.
A.C.N. 004 405 378

Tel: (03) 9428
Fax: (03) 9429

INCORPORATING
PROFESSIONAL INTERPRETING CENTRE PTY. LTD.
A.C.N. 004 491 132

DX 30214 - RICHM
129 Church Street, Richmond
P.O. Box 409, Richmond, Victoria AUSTR

Lütfen arka sayfadaki kişi listesine bakın

Metin Deri Konfeksiyonu

Emrah Fasion Konfeksiyonu

Ankara Restorant

Ahmet ve Aycan İbrahimden

Mehmet Arifoğlu

Marmara Restorant

Güler Gıda Pazarı

Türk Gıda Pazarı

Citra Fresh Carpet Cleaning

Hacı Usta pastahanesi

David Jones

Ümit Vidio

Aktürk Vidio

Springvale Türk Kasabı

ve

Toplum Üyelerimize

Bulundukları katkıdan dolayı sonsuz teşekkürlerimizi iletiriz

A.B.T.T.D. Kadınlar Kolu